

[Stubbjær Pedersen]

Forslaget er jo en sammenskrivning af 2 gamle love, nemlig lov om boligbyggeri og lov om offentlig støtte til indeksfinansieret boligbyggeri. Der er foreslået en række tekniske ændringer, og der er tilstræbt en tydeliggørelse og en forenkling af nogle af de gamle paragraffer. Så langt, så godt.

Herudover er der et par væsentlige reelle ændringer, som boligministeren foreslår for at opnå de sparemål, regeringen har sat sig.

Der sker for det første en mindre justering af fordelingen af kvoten for det støttede byggeri. Det eneste nye ud over det, der allerede i efteråret var aftalt, er, at vi nu yderligere overfører 400 boliger fra den almennyttige sektor til kvoten for lette kollektivboliger, så vi får 1.000 i 1984. Det afgørende er dog, at hvis vi tæller de forskellige kvoter for det støttede byggeri sammen, så havner vi stadig væk på 15.800, det samme antal som i lov nr. 82 af 17. marts 1982. Det vil altså sige, at den nye regering stadig væk kører i samme høje gear som den tidligere regering, når det drejer sig om støttet byggeri.

For det andet foreslås der ændrede finansieringsregler for det almennyttige byggeri. Det skal nu kunne realkreditbelånes med 80 pct. imod før 75 pct. Jeg vil godt sige, at det normalt ikke er CDs politik at gøre dyre lejligheder endnu dyrere, tværtimod. Når vi alligevel anbefaler forslaget, er det, fordi – og udelukkende fordi – det er et forslag, der har til formål at gøre statens store underskud til et lidt mindre underskud. Set ud fra udelukkende den vinkel har vi faktisk her noget af et columbusæg. For en – og det må vi dog sige – beskeden huslejestigning i nye lejligheder, i gennemsnit ca. 100 kr. om måneden, opnås der en besparelse for staten og kommunerne på 200–250 mill. kr. om året. Det er mange penge.

Skal jeg i øvrigt gøre nogle forsøg på at forsvare ændringen og den beskudte huslejestigning, må jeg sige, at den opstramning, vi har lavet i rammebeløbene, faktisk betyder en mindre husleje for nye lejligheder i nogenlunde samme størrelsesorden, som det her stiger med. Hertil vil nogle måske sige, at vi foreslår altså nu her den samme husleje for et lidt dårligt byggeri. Ja vel, men så kan man prøve at gå ud at kigge på byggepladsen, og uanset om man er både arkitekt og håndværker, tror jeg faktisk, det vil være komplet umuligt at se forskel på det byggeri,

der i dag bliver bygget, og det, der blev bygget for et år siden.

Da CD var med til at lave indeksreformen, var det netop for at gøre nybyggeriet lidt billigere, og det opnåede vi. Man kan faktisk sige, at dengang gik vi tre skridt frem, nu går vi måske et kvart tilbage. Til gengæld opnår vi nogle meget store statsbesparelser.

Vi skal anbefale lovforslaget.

Dræbye (RV):

Jeg skal alene beskæftige mig med de ændringer, lovforslaget medfører i forhold til den i dag gældende lovgivning, og først gøre nogle bemærkninger om kvoterne for de forskellige former for støttet byggeri.

Vi har selvfølgelig også bemærket med tilfredshed, at det samlede omfang af det støttede byggeri ikke er ændret af lovforslaget, men jeg skal gøre opmærksom på, at det for os var en klar forudsætning for de aftaler, der i december blev truffet om boliglovgivningen, at boligministeren i betænkningen til lovforslaget om boligbyggeri oplyste, at det almennyttige byggeri i 1984 ville blive fastlagt til 9.000 boliger. Den forudsætning eksisterer, og vi vil stille ændringsforslag, således at forslaget bringes op på 9.000 boliger, som i realiteten, uanset det formelle, blev aftalt i december måned sidste år.

Jeg skal knytte en enkelt bemærkning til andelsboligdiskussionen. Hr. Kaj Poulsen gentager sig selv fra debat til debat. Derfor får han også præsenteret de samme argumenter den anden vej fra debat til debat. Jeg skal ikke gøre noget voldsomt ud af diskussionen, men blot konstatere, at det lader sig altså ikke gøre at sammenligne en boligform, som blev påbegyndt omkring 1. januar 1981 – i realiteten kunne man, hvis man tog hensyn til de gældende skatteregler, først gå i gang i slutningen af 1981, fordi det i praksis ikke var muligt at indføre nye private andelsboliger for – med et velfungerende byggeapparat inden for den almennyttige sektor. Det er klart, at så kommer man til det resultat, at det går ikke fuldt så hurtigt endnu. Men det talmateriale, som boligudvalget har fået i går, peger ganske klart imod, at den takt, som kvoterne er udtryk for, vil blive opnået i løbet af 1983, så jeg tror, at hr. Kaj Poulsen, når vi er færdige med 1983, kan komme til at undgå at gentage sig selv fremover. Så er der